

Arrest

nr. 68 930 van 21 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 11 juli 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DELVAUX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u de Iraakse nationaliteit bezitten, een Arabisch sjiïet zijn en afkomstig zijn van Basra (Zuid-Irak). U zou nooit politiek actief zijn geweest en verklaarde geen problemen te hebben gekend met de Iraakse autoriteiten. U zou in Irak als schrijnwerker hebben gewerkt en verklaarde sinds 1975 in Basra een eigen zaak te hebben gehad. U verklaarde met uw gezin in de wijk Bradaiya te hebben gewoond. Eind 2004 zou u gedurende enkele maanden in opdracht van het bedrijf 'Babel', dat een contract had afgesloten met het Britse leger, herstellings- en onderhoudswerken hebben uitgevoerd in het voormalige presidentieel domein in Basra. In maart 2005 zou u in opdracht van het bedrijf Babel hebben meegewerkt aan een project dat schoolbanken in scholen in de provincie Basra herstelde. De buitenlandse organisatie 'Save The Children' zou het project gefinancierd hebben. Uw zoon (A.) zou u

hierbij hebben geholpen. Dit project zou een jaar hebben geduurd. U verklaarde dat leden van het Mehdi-leger in deze periode verschillende keren naar uw huis zijn gekomen en naar u hebben gevraagd. Ook zouden ze meermaals naar uw schrijnwerkerij zijn gekomen om u te waarschuwen uw werk voor de Britten stop te zetten. In 2006 zou u drie dagen in het kantoor van het Mehdi-leger zijn vastgehouden. Tijdens uw opsluiting zou u slecht behandeld zijn. U verklaarde in deze periode ook een dreig-sms te hebben ontvangen. In de sms zou ermee gedreigd zijn u en uw zoon (A.) te doden omdat jullie niet hadden geluisterd. Tengevolge deze problemen zou u in juni 2006 met uw gezin in Bagdad gaan wonen zijn.

In juli 2007, na de militaire operatie al-Fursan in Basra, zou u naar Basra zijn teruggekeerd en zich opnieuw in de wijk Bradaiya hebben gevestigd. U zou uw werk als schrijnwerker hebben hervat. In april 2008 zou u een opdracht hebben gekregen van het bedrijf Al Ghadara. U zou kasten, bedden en nachttafels hebben moeten maken. Aan het einde van uw opdracht, die ongeveer een maand zou hebben geduurd, zou u het meubilair in een gebouw achteraan de luchthaven van Basra hebben geleverd. Uw zoon (A.) zou u hierbij hebben geholpen. In 2008 zou u een auto-ongeluk hebben gehad nadat u achtervolgd werd. Tijdens dit incident zou u uw hand hebben gebroken. In juli 2009 zou uw zaak door onbekenden in brand zijn gestoken. Hierna zou u afwisselend bij uw broers en uw zussen zijn gaan wonen. Af en toe zou u naar huis zijn teruggekeerd. Na de aanslag op uw zaak zou u voor uw broers, die net als u schrijnwerkers zijn, hebben gewerkt.

Begin 2010 zou u verschillende maanden in Bagdad hebben gewoond en er bij enkele schrijnwerkers hebben gewerkt. Hierna zou u naar Basra zijn teruggekeerd. Op 4 oktober 2010 zou er een ontploffing hebben plaatsgevonden voor de deur van uw woning. Uw auto zou beschoten zijn en er zou schade zijn geweest aan uw woning. U zou hierop een klacht hebben ingediend bij de politie. Op 6 oktober 2010 zou u Basra hebben verlaten en naar Bagdad zijn vertrokken. Op 11 oktober 2010 zou u Bagdad hebben verlaten en naar Europa zijn vertrokken.

U zou op 12 oktober 2010 in België zijn aangekomen. Dezelfde dag, op 12 oktober 2010 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische overheid. Op 2 april 2011 zou uw broer (Al.) in Bagdad zijn gedood. U verklaarde niet op de hoogte te zijn van de redenen of de precieze omstandigheden waarin hij om het leven kwam.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat verschillende elementen de geloofwaardigheid van uw asielverklaringen ernstig in het gedrang brengen.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat het uitermate merkwaardig is dat u de militaire operatie van het Iraakse leger tegen milities in Basra (in het Arabisch 'Saulat Al-Fursan' genoemd) totaal verkeerdelijk in de tijd situeerde. U verklaarde dat deze militaire operatie in 2007 plaatsvond in Basra. U verklaarde ten tijde van deze militaire operatie met uw gezin in Bagdad woonachtig te zijn geweest en u het na deze operatie in juni of juli 2007 veilig genoeg achtte om met uw gezin naar Basra terug te keren (zie gehoorverslag CGVS, II, p.4+gehoorverslag CGVS,I,p.8). Verder voegde u er uitdrukkelijk aan toe dat er na april 2007 (periode waarin u Saulat Al-Fursan situeerde) in Basra geen grote militaire operaties meer hebben plaatsgevonden (zie gehoorverslag CGVS, II, p.5). Bovenstaande strookt totaal niet met de werkelijkheid. Zo blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd dat Saulat Al-Fursan zich in maart-april 2008 in Basra voltrok. Het feit dat u deze militaire operatie, die algemeen bekend is bij de inwoners van Basra, niet correct in de tijd kan situeren en bovendien geheel oncorrect in uw asielrelaas inpast, is uitermate merkwaardig en brengt de geloofwaardigheid van uw verblijf in Basra in het gedrang. Voor iemand die beweerde in deze periode in Basra te hebben verbleven kan deze militaire operatie, waarbij ernstige gevechten plaatsvonden tussen het Iraakse leger en het Mehdi-leger en waarbij meer dan duizend mensen omkwamen, niet onopgemerkt zijn gebleven.

Verder dient te worden opgemerkt dat het door u geschetste beeld van de veiligheidssituatie in de stad Basra niet overeenstemt met de informatie waarover het CGVS beschikt. U verklaarde voor het CGVS dat u in juni 2007 vanuit Bagdad naar Basra terugkeerde omdat de situatie in Basra veilig was (zie gehoorverslag CGVS, II, p.4). Bovenstaande verklaring is uitermate vreemd. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt immers dat in 2007, de periode waarin u verklaarde naar Basra te zijn teruggekeerd, het geweld in Basra escaleerde. Dat u als inwoner hiervan niet op de hoogte bent, brengt verder de geloofwaardigheid van uw verblijf in Basra in het gedrang.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat bovengaande vaststellingen nog opmerkelijker worden indien men in rekenschap brengt dat u stelt dat u tijdens deze periode van militaire confrontaties tussen het Mehdi-leger en het Iraakser leger (maart-april 2008) meubels leverde op de luchthaven van Basra en u bovendien door leden van het Mehdi-leger in de gaten zou zijn gehouden.

Het feit dat u niet op de hoogte blijkt van het feit dat in 2008 een grote militaire operatie plaatsvond in Basra doet serieuze twijfels rijzen aangaande uw verblijf in deze periode in Basra. Rekening houdend hiermee kan ook serieus worden getwijfeld aan de geloofwaardigheid van uw werk op de luchthaven die

u in dezelfde periode situeerde (april 2008) als de periode waarin deze militaire confrontatie zich heeft voltrokken.

In dit verband dient bovendien te worden opgemerkt dat uw verklaring als zouden de Britse troepen tot op vandaag op de luchthaven van Basra gestationeerd zijn evenmin overeenstemt met de werkelijkheid (zie gehoorverslag CGVS, I, p.14 en gehoorverslag CGVS, II, p.7). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat alle Britten eind juni 2009 Irak hebben verlaten. Dat u, als inwoner van Basra die verklaarde tot oktober 2010 in Basra te hebben gewoond, hiervan niet op de hoogte bent is uitermate vreemd en doet verder twijfels rijzen aangaande uw verklaringen recent in Basra te hebben verbleven.

Bovengaan de vaststellingen vinden bevestiging in het feit dat u tevens incoherente verklaringen aflegde aangaande uw verblijfplaatsen in de periode voorafgaand aan uw vertrek. Tijdens het gehoor op het CGVS op 25 januari 2011 verklaarde u dat u begin 2010 naar Bagdad bent vertrokken. U zou er een vijftal maanden in een hotel hebben verbleven en verklaarde er te hebben gewerkt (zie gehoorverslag CGVS, I, p.8). Tijdens het tweede interview voor het CGVS op 10 mei 2011 repte u, toen hiernaar uitdrukkelijk werd gevraagd, met geen woord over een verblijf in Bagdad begin 2010. Hiermee geconfronteerd beweerde u in eerste instantie dat u in 2010 (behalve in oktober 2010 toen u in Bagdad het vliegtuig nam om naar België te komen) niet in Bagdad was (zie gehoorverslag CGVS, II, p.5). Verder tijdens het interview verklaarde u dat u begin 2010 wel vier maand in Bagdad heeft verbleven (zie gehoorverslag CGVS, II, p.6). Bovenstaande opmerkingen brengen verder de geloofwaardigheid van uw verblijfplaatsen in de periode voorafgaand aan uw vertrek in het gedrang. Het feit dat u identiteitsstukken neerlegde die recentelijk in Basra werden afgeleverd (2010) wijzigt niets aan bovenstaande appreciatie, m.n. dat aan uw recente aanwezigheid in Basra serieus kan worden getwijfeld. Documenten dienen immers gepaard te gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

Dat er ernstig getwijfeld moet worden aan uw verblijfplaatsen gedurende de laatste jaren, maakt eveneens dat ook twijfels moeten gehecht worden aan uw asielmotieven.

Wat betreft uw verklaringen aangaande uw werk op de luchthaven van Basra in 2008 dient nog het volgende te worden opgemerkt. Ter ondersteuning van uw werk op de luchthaven legde u een document neer van RISE (zie gehoorverslag CGVS, II, p.4). U verklaarde deze brief te hebben ontvangen nadat u op de luchthaven van Basra meubilair had geleverd (zie gehoorverslag CGVS, II, p.4). Dient echter te worden opgemerkt dat het uitermate merkwaardig is dat u blijkbaar niet op de hoogte blijkt te zijn dat met RISE het project 'Revaluation of Iraqi schools and Stabilization of Education' wordt bedoeld (zie gehoorverslag CGVS, II, p.3). U zegt vreemd genoeg dat u niet weet welke organisatie dit is, dat het misschien een waarderingsbrief is en te vermoeden dat het om een veiligheidsbedrijf gaat in Basra (zie gehoorverslag CGVS, II, p.3). Bovenstaande doet verder twijfels rijzen aangaande de waarachtigheid van uw verklaringen aangaande uw werk op de luchthaven in 2008. Daarenboven dient te worden aangestipt dat in het document, waarvan u enkel een slecht leesbare kopie neerlegde, met geen woord wordt gerept over een levering van meubels aan de luchthaven van Basra. De brief is een dankwoord vanwege de regionale vertegenwoordiger van het project RISE aan het bedrijf Al Ghadara en diens 'contractors' voor het leveren van meubels aan verschillende scholen.

Voor wat betreft de door u neergelegde factuur, die u eveneens ter ondersteuning van uw verklaringen aangaande uw werk op de luchthaven van Basra in 2008 neerlegde, dient verder het volgende te worden opgemerkt. Uit een vertaling van het document blijkt dat het een factuur betreft die is opgesteld door het bedrijf Al Ghadara op 15 april 2008 en bestemd is voor de luchthaven. Uit het document kan niet worden afgeleid dat u in deze periode meubels op de luchthaven van Basra zou hebben geleverd. Voorts en niet onbelangrijk dient te worden opgemerkt dat u voor het CGVS beweerde dat u na april 2008 niet meer op de luchthaven van Basra bent geweest (zie gehoorverslag CGVS, II, p.8) en u nadien geen opdrachten meer op de luchthaven van Basra heeft gedaan (zie gehoorverslag CGVS, I, p.11). Bij het invullen van uw vragenlijst zei u evenwel dat u vanaf 2009 terug met de Britten begon samen te werken, met name in de luchthaven van Basra (vragenlijst, p.2). Dat u zich hierover tegenspreekt is uitermate merkwaardig en brengt de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw werk op de luchthaven verder in het gedrang. Tijdens het interview voor het CGVS werd u geconfronteerd met bovenstaande tegenstrijdigheid. Uw verklaring als zou u zich niet goed kunnen concentreren en niet alle data kan onthouden, is niet afdoende (zie gehoorverslag CGVS, II, p.8) aangezien uit de verklaringen in de vragenlijst duidelijk blijkt dat u uw meest precieze problemen precies linkt aan uw hernieuwde engagement voor het Britse leger.

Uit bovenstaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat er ernstig moet worden getwijfeld aan uw voorgehouden verblijf in de stad Basra en uw werk op de luchthaven van Basra in 2008. Rekening houdend met bovenvermelde kan ook aan de door u aangehaalde problemen die u in de periode voorafgaand aan uw vertrek uit Basra zou hebben gekend serieus worden getwijfeld.

Voor wat betreft de door u neergelegde stukken waarmee u uw problemen in de periode voorafgaand aan uw vertrek wenst te staven (een klacht die u neerlegde bij de politie in oktober 2010 na de vernieling van uw auto en aanvullend hierbij foto's van de schade aan een auto en huis en een USB-stick waarop beelden te zien zijn van een brand in een atelier in de zomer van 2009), dient te worden opgemerkt dat deze niet in staat zijn bovenstaande appreciatie te wijzigen. Documenten moeten immers gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

Voor wat betreft de door u aangehaalde problemen die u zou hebben gekend in de periode (2005-2006) waarin u werkte aan het Project 'School Desk Renovation', dient te worden vastgesteld dat u zich tegenspraak aangaande de periode waarin u door het Mehdi-leger werd vastgehouden. De ene keer situeerde u deze gebeurtenis in 2007 (zie gehoorverslag CGVS, I, p.9), een andere zei u dat u door het Mehdi-leger werd opgepakt in 2005 (zie gehoorverslag CGVS, I, p.14) en tijdens het tweede interview voor het CGVS op 10 mei 2011 beweerde u dat desbetreffende gebeurtenis zich in 2006 afspeelde (zie gehoorverslag CGVS, II, p.6). Dat u drie keer een ander jaartal opgeeft waarop u door het Mehdi-leger zou zijn opgepakt en werd vastgehouden, is uitermate merkwaardig en zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder op de helling.

Verder dient voor wat betreft uw verklaring als zou uw broer begin april 2011 in Bagdad zijn gedood, te worden vastgesteld dat niets in uw asielrelaas erop wijst dat zijn dood verband houdt met uw voormalige werkzaamheden. De reden waarom hij werd gedood is u niet bekend (zie gehoorverslag CGVS, II, p.2). Ook verklaarde u niet op de hoogte te zijn van de omstandigheden van zijn overlijden (zie gehoorverslag CGVS, II, p.2).

Bovenstaande opmerkingen doen het CGVS besluiten dat u de hoedanigheid van vluchteling niet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus op individuele gronden, kan een Iraakse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit Centraal-Irak krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken. De subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg niet aan elke Irakees toegekend.

Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de algemene veiligheidssituatie voor burgers in Irak sinds 2008 opmerkelijk is verbeterd en anderzijds dat deze veiligheidssituatie regionaal erg verschillend is (zie bijgevoegde SRB's "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak", dd. 17 mei 2011 en "De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak" dd. 20 december 2010).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd, en de daling van het aantal burgerslachtoffers (een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende) bleef doorgaan in 2009 en in 2010.

De geografische spreiding van het geweld en het daarbij behorende risico voor burgers is regionaal nog steeds erg verschillend. De gerapporteerde incidenten vonden vooral plaats in de vijf Centraal-Iraakse provincies waar de veiligheidssituatie voor burgers nog steeds erg problematisch blijft. In de zuidelijke provincies is de veiligheidssituatie echter sinds geruime tijd erg verbeterd en is het aantal veiligheidsincidenten en aanslagen laag. De veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies van Irak is relatief stabiel.

Het geweld in Irak neemt nog steeds verschillende vormen aan. Het geweld werd in 2009 en in 2010 overwegend veroorzaakt door bomaanslagen van diverse aard.

In het zuiden blijft de aanwezigheid van sjiietische milities het grootste veiligheidsprobleem. Sommige sjiietische militante groeperingen pleegden kleinschalige aanslagen tegen de Amerikaanse aanwezigheid en de Iraakse veiligheidsdiensten. De vele kleine explosies (meestal "improvised explosive device" of IED's) veroorzaakten weinig slachtoffers, maar eerder materiële schade. Het aantal incidenten met IED's is sinds midden 2009 opmerkelijk gedaald.

In mei en augustus 2010 werden over heel Irak en ook in het zuiden een aantal gecoördineerde aanslagen gepleegd waarbij vele burgerslachtoffers vielen. Buiten deze sporadische aanslagen is de veiligheidssituatie in Zuid-Irak wel relatief stabiel gebleven (zie bijgevoegde SRB "Actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak dd. 17 mei 2011 en "De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak" dd. 20 december 2010).

Ook UNHCR maakte reeds in april 2009 een duidelijk onderscheid tussen de veiligheidssituatie in de vijf Centraal-Iraakse provincies en de zuidelijke provincies. UNHCR riep toen rekening houdend met het reële risico op ernstige schade voor burgers in de context van het gewapend conflict nog steeds op tot het automatisch bieden van complementaire vormen van bescherming aan Irakezen uit de vijf Centraal-Iraakse provincies doch adviseerde voor Irakezen uit Zuid-Irak een beoordeling van het risico op individuele basis (zie "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of Iraqi asylum-seekers" van april 2009, p. 18-21 en Note on the Continued Applicability of the April 2009

UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Iraqi Asylum-Seekers van juli 2010).

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies van Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U komt uit de stad Basra in Zuid-Irak waar de algemene veiligheidssituatie actueel relatief kalm is. De veiligheidssituatie bleef er de voorbije twee jaar zo goed als ongewijzigd. Alhoewel de stad in mei en augustus 2010 met enkele grote aanslagen werd geconfronteerd, zijn - volgens verschillende bronnen - de Iraakse politiediensten en het Iraakse leger voldoende krachtadig om een terugkeer van de milities tegen te gaan en de algemene veiligheidssituatie onder controle te houden (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak" dd. 20 december 2010).

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Basra, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Basra in Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Basra aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Tot slot zijn de overige door u neergelegde documenten, met name uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, verschillende identiteitsdocumenten van gezinsleden, een woonstkaart (oud en nieuw), een rantsoenkaart, een handelskaart, een huwelijksakte, foto's van uw werk en uw zaak als schrijnwerker, een foto van het voormalig presidentieel paleis genomen vanuit een raam van uw huis, een contract van het 'School Desk Renovation Project' waaraan u meewerkte, niet van die aard dat zij bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen ombuigen. Ze bevestigen uw identiteit en nationaliteit, uw werk als schrijnwerker en het feit dat u heeft meegewerkt aan een renovatieproject voor scholen, dewelke hier niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker stelt omtrent de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden en foutieve antwoorden dat de oorzaak hiervan ligt in het feit dat hij zich niet goed kon concentreren en niet alle data kan onthouden. Hij was tijdens het tweede gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) gestresseerd en moe en voelde zich ziek. Verzoeker heeft zich vergist betreffende het tijdstip van de operatie Al Fursan. Hij stelt dat in zijn wijk, Bradaiya, in Basra niet werd gevochten zodat voornoemde operatie daar weinig impact had.

Verzoeker tracht contact op te nemen met zijn familie om bijkomende stukken te laten overkomen, onder meer aangaande het overlijden van zijn broer. Hij heeft bewijzen bijgebracht van het feit dat zijn auto werd beschoten in 2010 en dat er schade was aan zijn woning. Het CGVS houdt geen rekening met deze feitelijke gegevens.

Verzoeker stelt tal van gegevens te hebben aangebracht die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging doch deze gegevens zijn niet naar behoren geïnterpreteerd. Hij stelt dat in zijn hoofd wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging bestaat zoals omschreven in de vluchtelingenconventie van Genève.

2.1.2. Verzoeker citeert artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet). Hij is afkomstig van Basra, een onveilig gebied uit Irak. Volgens verzoeker wordt in het advies van UNHCR ten aanzien van Zuid-Irak subsidiaire bescherming aanbevolen. Hij roept dan ook subsidiaire bescherming in omwille van zijn afkomst. Verzoeker wijst erop dat de veiligheidssituatie in Irak aan het verslechteren is. Zo was er op 5 juli 2011 nog een aanslag met 35 doden in de stad Taji. In juni 2011 vielen in Irak het meeste doden sedert september 2010, Verzoeker verwijst naar de bron: "website NRC Handelsblad". Hij meent dat artikel 48/4, § 2, c) moet worden beoordeeld naar de toekomst toe en dat in de toekomst een verslechtering van de veiligheidssituatie kan worden verwacht.

2.2.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept hij de schending in van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker

heeft het middel ook aldus begrepen en bestreden. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Daar waar verzoeker aanvoert dat hij tijdens het tweede gehoor bij het CGVS gestresseerd en moe was en zich ziek zou hebben gevoeld, dient te worden opgemerkt dat dit betoog geen steun vindt in het administratief dossier. Bij de aanvang van het tweede gehoor bij het CGVS werd aan verzoeker verduidelijkt dat hij eventuele problemen diende te melden (administratief dossier, stuk 4, p.1). Verzoeker en zijn raadsman, welke hem bijstond gedurende het gehoor, maakten nergens spontaan melding van de problemen die zij aanhalen in onderhavig verzoekschrift. Verzoeker gaf weliswaar één maal te kennen dat hij moe was, zich niet goed kon concentreren en niet alle data kon onthouden, doch hij vermeldde dit slechts nadat hij werd geconfronteerd met het feit dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent zijn werkzaamheden op de luchthaven (*ibid.*, p.8). Hijzelf noch zijn advocaat gaven bij aanvang of elders tijdens het gehoor te kennen dat hij niet in staat was volwaardige verklaringen af te leggen of het gehoor verder te zetten. Zij formuleerden evenmin enige opmerking in die zin wanneer hen aan het einde van het gehoor de kans werd geboden om bijkomende opmerkingen te formuleren. Uit het gehoorverslag kunnen voor het overige geen problemen worden afgeleid en blijkt dat het gehoor op normale wijze is geschied.

Dat verzoeker stress zou hebben gehad, moe zou zijn geweest of zich wat ziek zou hebben gevoeld kan bovendien hoe dan ook niet verklaren waarom hij niet kon antwoorden op de in de bestreden beslissing aangehaalde vragen. Deze hebben immers betrekking, enerzijds, op markante gebeurtenissen in Basra gedurende de periode waarin verzoeker voorhoudt aldaar te hebben verbleven en op de opeenvolgende verblijfplaatsen waar verzoeker stelt de voorbije jaren te hebben vertoefd en, anderzijds, op een aantal essentiële elementen in verzoekers asielrelaas en op de stukken die hij zelf ter ondersteuning van dit relaas bijbrengt. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker, indien hij daadwerkelijk de voorbije jaren in Basra had verbleven en er de aangevoerde problemen had ondervonden, in staat zou zijn om de gebeurtenissen aldaar en zijn problemen op een correcte wijze in de tijd te situeren en in dit kader een coherent, gedetailleerd en geloofwaardig relaas uiteen te zetten.

Desalniettemin bleek verzoeker, zoals blijkt uit de in de bestreden beslissing terecht aangehaalde verklaringen, niet in staat de grootschalige militaire operatie van het Iraakse leger tegen de milities in Basra correct in de tijd te situeren en bleek hij deze bovendien geheel incorrect in zijn asielrelaas in te passen. Voor een inwoner van Basra kan deze militaire operatie, waarbij ernstige gevechten plaatsvonden tussen het Iraakse leger en het Mehdi-leger en resulteerden in vele slachtoffers, niet onopgemerkt zijn gebleven. Dat verzoeker zich omtrent het tijdstip van de militaire operatie zou hebben vergist en in zijn wijk niet werd gevochten kan zijn onwetendheid niet verklaren. De feiten zijn, nog daargelaten dat verzoeker geenszins aantoonde dat zijn wijk van het geweld gespaard zou zijn gebleven,

immers dermate zwaarwichtig en bepalend voor de stad dat van een inwoner van Basra, zelfs indien in diens wijk niet werd gevochten, kan worden verwacht dat deze hiervan op de hoogte is. Het is bijgevolg in het geheel niet aannemelijk dat verzoeker, indien hij daadwerkelijk in 2007 naar Basra terugkeerde, de militaire operatie foutief vóór zijn terugkeer zou situeren. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij minstens correct zou kunnen aangeven of hij al dan niet in de stad vertoefde op het moment dat deze operatie plaatsvond. Dat hij hiertoe niet in staat bleek klemt nog des te meer daar hij beweerde dat hij tijdens de periode van de militaire confrontatie tussen het Mehdi-leger en het Iraakse leger meubels zou hebben geleverd op de luchthaven van Basra en door het Mehdi-leger in de gaten zou zijn gehouden.

Daarenboven blijkt het door verzoeker geschetste beeld van de veiligheidssituatie in de stad Basra op het ogenblik van zijn beweerde terugkeer naar deze stad niet overeen te stemmen met de informatie in het dossier. Zijn bewering dat de Britse troepen nog steeds op de luchthaven waren gestationeerd, stemt niet overeen met de werkelijkheid daar de Britten Irak verlieten meer dan een jaar voor verzoekers verklaarde vertrek uit Basra (administratief dossier, stuk 14: landeninformatie).

Voorts blijkt uit verzoekers verklaringen, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, dat hij tevens manifest tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande zijn opeenvolgende verblijfplaatsen in de periode voorafgaand aan zijn vertrek en meer bepaald aangaande zijn verblijf in Bagdad begin 2010.

Gelet op het voorgaande kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in Basra sedert 2007 en maakt hij zijn opeenvolgende verblijfplaatsen gedurende de jaren voorafgaand aan zijn vertrek uit Irak in het geheel niet aannemelijk.

Derhalve kan evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde werkzaamheden op de luchthaven van Basra in april 2008, dewelke hij situeerde in dezelfde periode als deze waarin de voormelde militaire operatie plaatsvond, noch aan zijn voorgehouden asielmotieven.

Dit klemt des te meer daar hij hierover tegenstrijdige verklaringen aflegde. In de vragenlijst vermeldde hij nergens dat hij in april 2008 zou hebben samengewerkt met de Britten op de luchthaven van Basra, doch stelde hij: *“Vanaf 2009 werkte ik terug samen met de Britten nl. in de luchthaven van Basra”* (administratief dossier, stuk 10, vragenlijst, p.2). Ook tijdens zijn eerste gehoor bij het CGVS verklaarde verzoeker aanvankelijk dat hij in 2009 opnieuw opdrachten kreeg van de Britten in de luchthaven (administratief dossier, stuk 6, p.8). Even verder wijzigde hij zijn verklaringen echter en stelde hij dat de opdracht op de luchthaven zich situeerde in de maand april 2008. Voorts ontkende hij uitdrukkelijk dat hij na april 2008 nog in contact zou zijn geweest met buitenlandse troepen of de luchthaven en gaf hij aan dat hij enkel nog voor particulieren werkte (*ibid.*, p.10-11). Tijdens het tweede gehoor bij het CGVS stelde verzoeker nogmaals dat hij in april 2008 op de luchthaven werkte en ontkende hij eenduidig dat hij nadien nog op de luchthaven is geweest (administratief dossier, stuk 4, p.8). Bij confrontatie met het voorgaande stelde hij dat hij moe was, zich niet goed kon concentreren en niet alle data kon onthouden, hetgeen geenszins afdoende is ter verklaring van zijn tegenstrijdige verklaringen inzake zijn beroepswerkzaamheden. De voormelde tegenstrijdigheid raakt immers de kern van zijn relaas daar het net verzoekers werkzaamheden op de luchthaven zouden zijn geweest die de aanleiding zouden hebben gevormd voor zijn vernieuwde problemen met het Mehdi-leger.

Voorts blijkt uit verzoekers verklaringen inzake zijn werk op de luchthaven in Basra in 2008 en zoals aangehaald in de bestreden beslissing dat hij onvoldoende op de hoogte is van de inhoud van het document van RISE dat hij neerlegde ter ondersteuning van zijn werkzaamheden op de luchthaven.

Gelet op het voormelde maakt verzoeker zijn voorgehouden werkzaamheden op de luchthaven van Basra en de problemen die hij ingevolge deze werkzaamheden beweert te hebben ondervonden geenszins aannemelijk.

Evenmin kan enige geloofwaardigheid worden toegekend aan de problemen die hij voordien zou hebben ondervonden met het Mehdi-leger in Basra. Zo vermeldde hij in de vragenlijst slechts dat hij in 2006 door het Mehdi-leger werd bedreigd, doch maakte hij nergens enige melding van het feit dat hij door het Mehdi-leger zou zijn opgepakt, gedurende drie dagen zou zijn opgesloten en werd mishandeld (administratief dossier, stuk 10, vragenlijst, p.2). Indien verzoeker daadwerkelijk dergelijke ingrijpende feiten zou hebben ondergaan, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij deze zou hebben vermeld in de vragenlijst. Daarenboven legde hij in dit kader bij het CGVS frappant tegenstrijdige verklaringen af. Tijdens het eerste gehoor verklaarde hij aanvankelijk dat hij, na de bedreigingen medio 2006, door het Mehdi-leger werd opgepakt in 2007 (administratief dossier, stuk 6, p.9). Later tijdens datzelfde gehoor stelde hij echter dat hij door hen werd opgepakt in 2005 (*ibid.*, p.14). Tijdens het tweede gehoor bij het CGVS gaf hij dan weer aan dat hij werd opgepakt door het Mehdi-leger in 2006 (administratief dossier, stuk 4, p.6).

Daarenboven brengt verzoeker geen begin van bewijs bij omtrent zijn reisweg per vliegtuig vanuit Irak en legde hij hieromtrent ongelooftwaardige verklaringen af. Zo kon hij niet preciseren onder welke

nationaliteit hij zou hebben gereisd noch in welk land hij zou zijn geland (administratief dossier, stuk 10, verklaring, nr.33-34). Deze vaststellingen vormen een bijkomende negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Hetgeen voorafgaat volstaat om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde recente verblijf in Basra, noch aan de problemen die hij aldaar beweert te hebben ondervonden. De ter ondersteuning van zijn asielaanvraag neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 13: documenten), vermogen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde redenen niet de teloorgegane geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas te herstellen.

Inzake het overlijden van zijn broer in april 2011 kan nog worden opgemerkt dat omwille van de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers recente verblijf en problemen in Basra, niet kan worden aangenomen dat het overlijden van zijn broer enig verband zou vertonen met zijn asielrelaas, te meer daar uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij geen idee blijkt te hebben waarom zijn broer werd gedood, welk werk deze deed in Bagdad op het ogenblik dat hij werd gedood, wie de daders zijn of in welke omstandigheden hij werd gedood. Voorts gaf hij aan dat zijn broer voordien geen persoonlijke problemen kende (*ibid.*, p. 2-3).

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de elementen aan de grondslag van zijn asielrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de *sub* 2.2.3. vastgestelde ongeloofwaardigheid van dit relaas.

Verzoekers betoog inzake de veiligheidssituatie in Basra is, gelet op het gestelde *sub* 2.2.3., niet dienstig. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst immers niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven (RvS 4 juni 2009, beschikking nr. 4513; RvS 26 mei 2009, nr. 193 523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen inzake zijn opeenvolgende verblijfplaatsen voorafgaand aan zijn vertrek uit Irak.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS